

ԳՐԱԽՈՍԱԿԱՆ

Վեմերական Ալյուստը. Գրեցին Տօքը. Պ. Քոլոխան և Տօքը. Լ. Գրիգորեան.
24 էջ, Փարփակ. գիմ 2 դր.

Այս առաջին գրքոյին է այս շարքէն, որ Փարփակի Հայ Բժշկական և Տիկնանց Միութիւնը կը խստանան հրատարակել: Հեղինակները արժանաւոր ջանք թագած են գործը գրաբնել մատչելի և ժողովրդական, բայց անտեսած են քանի մը կարենը Թերութիւններ, որոնք վնասած են գրքի յաջողութեան:

Այսպէս, սխալ է բոլոր վեներական ախտերը 24 էջի մէջ խացնելու փորձը: Ցանկալի էր, որ սոյն երկու ձևանական րժեկները առանձին գրքոյիններ գրէին մին սիփիլինի, իսկ միւսը կոնորէի (ջերմամիզութիւն) մասին:^{*)}

Բացի անդի սղութեան պատճառած անպատճեռութիւններէն, հեղինակներու համագործակցութեան պահան ալ պատճառ և լած է անտեղի կը կնութիւններու: Երկուքն ալ զբան են ջերմամիզութեան մասին և զայն պարզաբանած են միենոյն տեսակէտէն: Այսպիսով արհամարտած է ուժի, ժամանակի և մտնաւանդ անդի անտեսութեան ոկզաւուքը: Խերազրական մարմին մը կարող էր գիւրաւ ուղղել այս ոխալը:

ՄիՓիլիսի նուիրուած գլուխը տկար, հակիրճ և տնբաւարարէ: Քանի որ առանձին գրքոյիններ լոյս պիտի տեսնեն, ի՞նչու հեղինակը հարկ սեղեր է երկու և կէս էջ խորհրդածութիւն ընել Խմբրդի, ալկօսլիզմի, ախւակելիւոզի (հիւծախա) վրայ: ՄիՓիլիսը հարկադրաբար սեղմուած է 5 էջի մէջ: Մի՞թէ այդքանը կը բարու էր գիւրաւ ուղղել այս ոխալը:

Կանխարդելման և կանխազդուշացման մասին գրեթէ ոչինչ ըսուած է: Ուժովն կոչ եղած է ժուժկալութեան և սղջախոհութեան: Ըստ իս, լաւ է քարոզը թողնենք բարոյադէտներուն և վարդապետներուն: Հեղինակները մեծ ծառայութիւն կը մատուցանէին, իթէ ժամանաւոր զլխով մը ծանրանային, բացատրէին թէ ի՞նչպէս կարելի է արգելել վեներական ախտերով վարակումը: Այն առեն գիւրքը մեծապէս հասած կը լլար — համար կինները:

Դիրքը գրուած է գլխաւորաբար երիտասարդներու համար — հա՞պա կինները:

Այնուամենայնիւ Հայ երիտասարդը անոր մէջ պիտի դունէ շատ շահեկան ժամանութիւններ, որոնք պիտի ծանայեն անոր որպէս ուղեցոյց:

Շնորհաւորելի են թէ Հայ Բժշկական Միութիւնը և թէ Փարփակի Տիկնանցը:

Բժ. Եր. Ա.

^{*)} Ե. Խ. Այս գրքոյիկը, վեմերական ախտերու մասին անցեալ տարի Բժշկ. Միութեան կամակերպած երազարակային դասախոսութիւններու ատեն մերկայացուած շարժամկարմերու և պատկերմերու տաքիւ տրուած բացատրութիւններու ամփոփումն է միայն: Շուտով լոյս կը տեսնէ ՄիՓիլիսի մասին պատկերագրք և աւելի ամբողջ գրքոյիկ մը, նոյն հեղինակներու կողմէ:

Թիւպերքիւլօզը — Գրեց Տօքք. և. Մինասեամց, 31 էջ. Փարփա. գիմ 2½ գր.

Բացայայտ է որ հեղինակը շատ աշխատած է, այս երկը տիպար ու ներկայանալի դարձնելու համար։ Սակայն մանրէարանութեան, տիւրերկիւլինի, պատմականին նույիրուած զլուխները որոնք դրաւած են դրքի առաջին էջերը, այնքան չոր դիտական են որ կը վախնամ առաջին առթիւ ձանձրոյթ պատճառեն ընթերցողին։

Անսեռուած է կանանց հիւծախտը (թիւպէրքիւլօզը), որ այնքան կենսական է և սերտ ընկերային ազերո ունի։ Զէ՞ որ մարդկութիւնը մայրերէն կը ծնուր։

Թէև հեղինակը յիշած է հիւծախտի ժառանգական չինելը, սակայն այդքանը համոզիւր չէ։ Բայ իս, աւելի օդտակար կ'ըլլար եթէ հեղինակը փոքր դուռի մը յատկացնէր այդ նիւթին և աւելի որոշ ու հանդամանօրէն չեշտէր կովու կաթէն վարակումը։ Այսակ պարտք կը համարիմ վարատել թիւրիմացութիւն մը, որ ժողովրդի բանդէաներու մէջ տարածուած է։ Հիւծախտի մանրէն կաթին մէջ կը մանէ ոչ թէ կովի մարմնի ներսէն, այլ ստիճնքի հիւծախտէն, վէրքերէն։ Պէտք է աւելցնել նաև թէ կալմէտը դեռ ոչ մէջ երեխայի թիւպէրկիւլօզ դտած չէ առաջին երկու ամիսներու ընթագքին։ Եւ այս ընդունուած է բոլոր հեղինակութիւններէն։

Այսպէս Տօքք. Մինստեանցի դիրքը յաջող է և լիցուն զանազան անհրաժեշտ ծանօթիւններով։ Անպայման հետաքրքական են վարակումի, նախազգուշութեան և զարմանումի յատկացուած էջերը։ Զերմապէս կը յանձնարարեմ, որ ամէն հայ երիտասարդ օրինակ մը ունենայ իր մօտ։

Դիտուութիւն մը. — Թիւպէրքիւլօզը ժողովրդի հասկցած հիւծախտը կամ թուքախտն է։ Ժողովուրքը սիալմամբ կ'ըսէ «ոսկորի թոքախտ», «վուլերու թոքախտ» ևայլն։ Ուստի ժողովրդականութեան համար լաւ կ'ըլլար դիրքը անուանել թիւպէրկիւլօզ կամ հիւծախտ ևայլն։ Համաձայն եմ, որ ինֆլուէնցափ ու սիֆիլիսի հետ նաև թիւպէրկիւլօզ բառը ընդունուէր մեր դրականութեան մէջ։ մինչ այդ, այսպիսի ժողովրդական դրքերի մէջ պէտք չէ անտեսել ժողովրդական բառերը։

Բժ. ԵԲ. Ա.

ԲՈՒԺԱՆՔԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐԸ

Պէյրուք. — Մ. Ս. — Քէթիդ վրայ յաճախակի ելած փոքրիկ պալարները կամ ընդհանուր առողջութեանդ և կամ քթիդ մորթին մէջ զտնուած իւղածոր զեղձերու բորբոքումին արդիւնքն է։ Քթիդ վրայի սպիտակները հանելու համար կոպտորէն սեղմելու պէտք չկայ։ Ամէն օր պօրիքի տաք ջուրով լոււայ և մանաւանդ զդուչացի՛ր որ քթիդ վրայի ծակտիկները կեղտով չփակուեն։

Պերլիմ. — Ա. Տ. — Բանի դեռ արեան քննութեան արդիւնքը դրական է, կը նշանակէ սիֆիլիսը դեռ զարմանուած չէ։ Եթէ քննութեան արդիւնքը ժխտական ըլլայ, այդ դեռ ապացոյց չէ, որ դարմանումը վերջնական ու կատարեալ եղած է։ Այդ մասին ուրիշ անդամ կ'անդրադառնանք մանրամանօրէն։